

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 222/2014-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 3. apríla 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Jána Lubyho (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť S. A., zastúpeného advokátkou JUDr. Veronikou Kitovou, Štúrova 20, Košice, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutiami Sociálnej poisťovne č. 7412158677, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť S. A. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. marca 2014 doručená sťažnosť S. A. (ďalej len „sťažovateľ“), doplnená podaním doručeným 14. marca 2014, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj čl. 1 Protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutiami Sociálnej poisťovne č. 7412158677.

Napriek tomu, že sťažovateľ je právne zastúpený, sám doplnil 2. apríla 2014 svoju sťažnosť z 27. februára 2014 o ďalšie (nové) na vec sa vzťahujúce prílohy, ku ktorým opätovne pripojil aj svoju sťažnosť z 27. februára 2014. Keďže petit sťažnosti ostal nezmenený, ústavný súd sa zaoberal sťažnosťou tak, ako mu bola doručená 3. marca 2014 v znení jej doplnenia doručeného 14. marca 2014.

Sťažovateľ v úvode sťažnosti uvádza, že Sociálna poisťovňa *„vydala spolu 6 rozhodnutí, ktorými zamietla moju žiadosť o invalidný dôchodok. Preto 6 rozhodnutí, lebo som sa odvolával ja, alebo poisťovňa. Krajský súd Prešov a Najvyšší súd Slovenskej republiky vždy vracali vec sociálnej poisťovni.“*

Ďalej zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že Sociálna poisťovňa naposledy rozhodnutím č. 7412158677 z 30. júla 2012 podľa § 70 ods. 1 a § 293ax zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov zamietla žiadosť sťažovateľa o invalidný dôchodok z 3. februára 2011. Sťažovateľ toto rozhodnutie napadol opravným prostriedkom (návrhom na preskúmanie súdom), o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) tak, že ho rozsudkom sp. zn. 1 Sd 59/2012 z 25. apríla 2013 zrušil a vrátil Sociálnej poisťovni na ďalšie konanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozsudkom sp. zn. 9 So 88/2013 z 18. decembra 2013 potvrdil odvolaním Sociálnej poisťovne napadnutý rozsudok krajského súdu sp. zn. 1 Sd 59/2012 z 25. apríla 2013.

Sťažovateľ v sťažnosti ďalej uvádza:

„Za roky 1993 – 1995 som dlhoval sociálnej poisťovni ako SZČO 3.180,04 €. Sociálna poisťovňa odo mňa tento dlh vymáhala cestou exekútora. Osobne som bol u exekútora a dňa 27. 05. 2009 som zaplatil cestou VUB dlžobu 3.870,00 € na účet exekútora. Ten poslal sociálnej poisťovni 3.180,04 €. Sociálna poisťovňa z tejto sumy

odoslala firme R... sumu 1.837,08 € (ja neviem, prečo). Sociálna poisťovňa si nechala iba zvyšnú sumu 1.342,96 €. Viem o tom, že v minulosti sociálna poisťovňa predala pohľadávku voči mne firme R., čiže sociálna poisťovňa už mala peniaze, ktoré som ja dlhoval. Napriek tomu poverila exekútora, aby vymáhal odo mňa znova tú istú sumu: teda 3.180,04 €. Z toho potom poslala horeuvedenú sumu firme R. a sebe nechala ďalších 1.342,96 €...

Po týchto finančných transakciách medzi sociálnou poisťovňou, exekútorom a firmou R... som požiadal 01. 02. 2011 o invalidný dôchodok, a preto sociálna poisťovňa vydávala rozhodnutia, ktorými zakaždým porušovala moje základné ľudské právo, chránené Ústavou Slovenskej republiky, uvedené v Ústave v čl. 46 a ktoré sú predmetom aj tejto sťažnosti.“

Sťažovateľ doplnil sťažnosť o argumentáciu, v ktorej zo svojho pohľadu poukazuje „na následok niekoľkonásobného a dlhotrvajúceho protiprávneho konania sociálnej poisťovne, ktorým je nielen psychická trauma, ale v konečnom dôsledku psychická choroba, na ktorú sa obaja budú musieť liečiť do konca života, teda ťažké ublíženie na zdraví. Choroba M. A. súvisí s problémami, ktoré sociálna poisťovňa zavinila sťažovateľovi, lebo manželka sťažovateľa v dôsledku tejto traumy taktiež dlhodobo nemala z čoho žiť a je spoluzodpovedná za dlhy sťažovateľa. Život ohrozujúce ťažkosti, životnú a právnu neistotu spôsobila sociálna poisťovňa aj manželke, lebo manželia zdieľali spoločný život a dodnes v láske spolu žijú.

Telefonicke sme dňa 11. 03. 2014 zistili, že aj keď rozsudky Krajského súdu Prešov a Najvyššieho súdu SR Bratislava, ktorými súdy rozhodli, že sťažovateľovi patrí invalidný dôchodok, rozhodnutie o jeho priznaní nie je ešte doručované a nachádza sa na oddelení opravných prostriedkov z dôvodu, že sa skúma obdobie, za ktoré bolo poisťné zaplatené. Táto otázka však bola vyriešená právoplatnými rozhodnutiami súdov Slovenskej republiky. Sťažovateľovi teda rozhodnutie nebude doručené ani v najbližších dňoch.“

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie nálezom rozhodol, že „rozhodnutiami Sociálnej poisťovne č. 7412158677 naposledy zo dňa 30. 07. 2012“ bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 1 dohovoru, ako aj čl. 1 Protokolu č. 12 k dohovoru. Taktiež žiada priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 200 000 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal proti ostatnému rozhodnutiu Sociálnej poisťovne podľa § 250l Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) opravný prostriedok, o ktorom bol oprávnený a aj povinný rozhodnúť krajský súd, pričom tento v rámci jeho preskúmania posúdil zákonnosť tohto rozhodnutia a nadväzne na to ho zrušil a vrátil vec Sociálnej poisťovni na nové konanie, teda sťažovateľovi vyhovel. Najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 9 So 88/2013 z 18. decembra 2013 odvolaním Sociálnej poisťovne napadnutý rozsudok krajského súdu sp. zn. 1 Sd 59/2012 z 25. apríla 2013 ako vecne správny potvrdil.

Z toho vyplýva, že po zrušení ostatného rozhodnutia Sociálnej poisťovne a vrátení veci na nové konanie pokračuje správny orgán v konaní o žiadosti sťažovateľa o invalidný dôchodok.

V nadväznosti na to ústavný súd konštatuje, že ochranu sťažovateľom v sťažnosti označeným právam je oprávnená poskytnúť v ďalšom konaní jednak Sociálna poisťovňa, ktorá po vrátení veci krajským súdom opätovne rozhodne o jeho žiadosti o invalidný dôchodok, a následne aj príslušný krajský súd, a to za predpokladu, ak by sťažovateľ v prípade opätovného zamietnutia jeho žiadosti o invalidný dôchodok z 3. februára 2011, podal návrh na preskúmanie rozhodnutia Sociálnej poisťovne v rámci správneho súdnictva. Ak by sťažovateľ nebol úspešný ani v konaní pred krajským súdom za zákonom ustanovených podmienok (§ 250 s OSP) má možnosť podať proti jeho rozhodnutiu odvolanie.

Ústavný súd ďalej dodáva, že za už opísanej situácie je zrejmé, že sťažnosťou napadnuté rozhodnutia Sociálnej poisťovne v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už právne neexistovali, a preto ako také nemôžu byť predmetom ústavného prieskumu.

Na základe uvedených skutočností dospel ústavný súd k názoru, že sťažovateľ má k dispozícii účinné opravné prostriedky na dosiahnutie nápravy namietaného porušenia svojich práv, ktoré mali byť v okolnostiach jeho prípadu porušené. Vzhľadom na uvedené, ako aj vzhľadom na to, že sťažnosť smeruje proti neexistujúcim (zrušeným) rozhodnutiam,

posúdil ju ústavný súd ako neprípustnú a z toho dôvodu ju pri jej predbežnom prerokovaní odmietol.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá a rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, ústavný súd sa nimi už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. apríla 2014